

Kártyajáték céljaira adott kölcsön. A kir. Kúria P. V. 5243/1931. sz. ítéletével (Jogi Hirlap 1932. 1318. sz.) a következő esetben döntött: Felperes, egy budapesti klub komornyikja, kifizette a vesztes klubtagok helyett az ő kérésükre a nyertes félnek járó összegeket. A visszatérítés időközönként elszámolás alapján történt. A felperesnek egy ily elszámolás érvényesítése iránt megindított keresetét a Kúria elutasította, mondván, hogy annak regresszusa, aki más helyett fizet, oly jogi természetűvé válik, mint amilyen a kifizetett követelés volt, így tehát bírói úton nem érvényesíthetővé vált a felperes követelése is. A Kúria ítéletét sem a jogi konstrukció, sem az ügy érdeme szempontjából nem tehetem magamévá. A regresszus csak akkor önálló jogcím, ha a más helyett fizető nem áll valamely másféle jogviszonyban avval, aki helyett fizetett. Már pedig, amint ez nem vitás, itt felperes alperesek *felkérésére* fizetett. Itt tehát két másféle konstrukció is kínálkozik, amelyek mindegyike felbukkan a Kúria ítéletében is: a megbízás és a kölcsön. A megbízást a magam részéről elvetvén, mivel a lényeg nem a felperes tevékenységén, a kifizetés tényleges véghezvitelén, hanem a hitelezésen nyugodott. Így tehát egyszerűen kölcsönről van szó. Már pedig a kölcsönadó nem köteles törődni azzal, hogy az általa kölcsönadott összeg mily célra van szánva; de nem alterálja az ő hitelezői pozícióját az sem, ha tudja, miért vettek tőle kölcsönt; az ő jogviszonya lezárul akkor, amidőn ő a kölcsönvevővel a szerződést megkötöti és a kölcsönt folyósítja. Hogy közelebb jussak a konkrét esethez, ami felperesünknek esze ágában sem volt, hogy a maga jogügyletével a játék kockázati jellegét, a nyereség és veszteség esélyeit egybekapcsolja és nem következett ez az általa kötött jogügylet természetéből sem. Így tehát dogmaticus is hiányzott az a rizikó-elem, melyet a jog bírói védelemre nem érdemesíthetőnek minősít. Hogy pedig a méltányosság az adott esetben a felperes mellett szól, azt közelebből bizonyítani talán szükségtelen is. Még csak annyit, hogy a bírói gyakorlat (I. Raffay II. köt. 201. old.) csak a játékosok között létrejött kölcsönszerződésre terjeszt ki a turpitudót, de nem harmadik személyekkel szemben. *Dr. Vági József.*

A részleges érvényesség kérdéséhez. Ismeretes az az elméleti vita és egyben törvényhozási probléma, amely számos megállapodással kapcsolatban merül fel valamely szerződés egészében érvénytelen-e, vagy csak részben érvénytelen és hogy bizonyos részében megáll. Ezúttal a kérdésnek egy sajátos válfajával kívánunk foglalkozni. Számos jogszabály rendelkezik akként, hogy mennyiségi határokat szab meg és a mennyiséget meghatározó szabályok betartásától, vagy be nem tartásától függ az ügylet érvénye. A római jogban a lex Cincia írta elő, hogy 500 soliduson felül